

Euroglide 20 Juni – 2 Juli 2016

*Een zweefvliegtrip van 2400 Km van Nederland via Duitsland naar Polen en terug.
Door Harry Groenewegen van de GeZC en Huib Zwart van de ZCR*

Na een intensieve voorbereiding, waarbij vooral Polen mij een beetje nerveus maakt, weinig velden grote afstanden, gaan Trix en ik via een feestje bij Theo en Leonie in de kop van NH naar Terlet. Daar splitsen we voor twee weken op en ga ik met Huib verder als team TX en is Trix de chauffeur die 3500 Km wegvreet om team MR, Mischa en Jeannette te begeleiden.

19 Juni Zondag, Venlo

De aanrijdtag naar Venlo begon lekker, nog voor Venlo waren Huib ik de weg al kwijt en het hele spel was nog niet eens begonnen. Hier hadden we eigenlijk al moeten besluiten om niet met twee navigatiesystemen te werken. Deze systemen blijken het tijdens de reis niet altijd eens met elkaar te zijn en hebben ons een paar keer om de tuin geleid.

Op vliegveld Venlo een BBQ maar helaas ook een afstapje gemist bij de bar, waardoor de rugpijn, waar ik net vanaf was, weer helemaal terug was. Onze privé dokter Larry heeft op maandag nog wel een aantal kunstgrepen toegepast maar dat hele rug-geintje heeft toch anderhalve week geduurd. Gelukkig heeft collega piloot Huib veel sjouwwerk overgenomen en kon ik op de juiste momenten wel vliegen, Majoor Huib was gelukkig net geslaagd voor zijn fitheidstest bij de NATRES (nationale reserve).

20 Juni Maandag, Venlo

De opdracht is door de wedstrijdleiding aangepast en het slechte weer geeft ons genoeg tijd al het kaart en navigatie materiaal aan te passen. Omdat de vooruitzichten niet al te best zijn vragen alle teams zich af wat tactisch de beste stap is. 's Avonds door de regen met team MR een restaurant opgezocht en de eerste Wiener-schnitzel gescoord. Verder een duf daggie. De wedstrijdleiding besluit wel, ongeacht het weer, om dinsdag 11.00 uur de wedstrijd officieel open te verklaren.

21 Juni, Dinsdag, Oerlinghausen

Het weer is nog steeds puinhoop en woensdag biedt Venlo geen startmogelijkheden meer, daarom samen met een paar andere teams verplaatst naar Oerlinghausen. Een aantal teams proberen diezelfde dag nog Km's terug te winnen, helaas voor hun. Huib en ik keken wel een beetje gespannen toe, met een fles wijn als ons maatje of ze dit zou lukken. Daarna eten op het vliegveld waar ze een beetje gek werden in het restaurant want zeker een man of 30 wilde tegelijk eten, resultaat om 23.00 had ik m'n hap voorstaan.

22 Juni Woensdag, Oerlinghausen > Helmsted rote wiese

De eerste echte EG start, Huib maakt een vlucht van Oerlinghausen via Borkenberge naar Helmsted. Mooie vlucht met een stevige rit als ophaler want baustelles zijn nog steeds erg populair in Duitsland. Wel een perfecte ontvangst door een paar jonge gasten, met gelegenheid om in het clubhuis te slapen en ook nog eens de beste pizza van de hele trip. De volgende dag moet de TX achter een ULV omhoog, voor E12 een reden om te verplaatsen, later blijkt dat voor het E12 team een perfecte move te zijn om iets beter weer te hebben de volgende dag.

23 Juni Donderdag, Helmsted

Mijn beurt, ik stap in, inmiddels is het 35 graden buiten en is het vochtverlies niet bij te drinken, M'n eerste EG start. Na twee uur worstelen waarbij ik niet hoger kom dan 600 m boven grond (AGL) met een tegenwind van 30 km/h besluit ik weer te landen en de dag voor gezien te houden. Achteraf een dure dag. De meest teams die bij Magdeburg staan weten wel redelijk weg te komen. Hierdoor ontstaat een voorsprong die niet meer is in te halen. Na de landing besluiten we nog diezelfde dag te verplaatsen naar Magdeburg. Het vliegveld biedt een hele goeie Italiaan die verborgen zat in een soort vertrekhalletje. Na dit heerlijke maaltje kwam de ware Huib boven, om weer bij onze tent te komen moesten wij over het clubhuis heen klimmen, alle hekken zaten op slot. In de voormalig DDR waren ze best goed in hekken maken, Voor onze Majoor Huib gaat echter geen hek te hoog en het dak bleek gelukkig stevig genoeg.

24 Juni Vrijdag, Magdeburg > Neuhausen

Huib moest 's morgens nog even de stad in om Nico Hemmes, van een ander team, te helpen met een vervangende auto. Het weer wordt beter, wederom mijn beurt. Deze dag verloopt naar wens de eerste 50 Km mooie cumuls, daarna in het blauw naar Cottbus-Neuhausen waar wij 4 jaar geleden ook al eens zijn gestart. Maar helaas, toen begon de ellende vooral voor Huib. Een auto met blauwzuur was gekanteld en blokkeerde de volledig A2. Een lang verhaal kort gemaakt, hij heeft er 12 uur over gedaan om zo'n 300 km te overbruggen. Op hetzelfde moment kwam ik erachter dat Cottbus-Neuhausen geen startmogelijkheid meer biedt en de zweefclub verhuisd is naar Bronkow.

Neuhausen was van alle man verlaten, ik voelde me een beetje alleen daar gelukkig kwam rond 22.30 een lokale parachutist (hooligan rechercheur) mij verblijden met een paar biertjes en broodjes met warme worst. Toen Huib om 01.30 ook een biertje en een warme worst achter de kiezen had konden we in de parachutisten tent op een paar oude banken gaan slapen. Simpele dingen kunnen je heel blij maken en onze Duitse vrienden zijn echte gastheren

25 Juni Zaterdag, Neuhausen / Bronkow / Finsterwalde > Leszno

De spannendste dag van de EG, Teruggereden naar Bronkow daar aangekomen hebben twee clubs fusievergadering, er zat echt niemand in die vergadering die blij keek. En ondanks het weer maakte niemand aanstalten om ons te helpen. Gelukkig gaf een local goede aanwijzingen waar we wel terecht konden. Nog verder terug naar Finsterwalde. Starten daar geen probleem hoewel de chef wel veel vraagtekens uitstraalde of we het weer wel echt snapte.

Later kwamen we daar achter. De cumul opbouw ging extreem hard waarbij Huib, die vloog, handen en voeten nodig had om veilig in Polen terecht te komen op Leszno. Hetzelfde gebeurde mij in de auto, eerst al om moeten rijden voor een omgevallen boom, maar 5 minuten later weer vast door nog een boom die dwars lag. De brandweer was al bezig deze boom in stukken te zagen. Ondertussen Huib aan de lijn gehad met het nieuws dat hij veilig geland was op Leszno met de CB's op z'n staart, alleen daar geen mens te bekennen want heel Polen zat voetbal te kijken.

Terwijl ik vanuit de auto de volgende bui voor m'n neus zag opbouwen en de regen en hagel horizontaal langs kwam met alles wat bij een superstorm hoort. Ik was als de dood dat m'n lege aanhanger zou omgaan of dat er een van de vele bomen op zou komen.

Maar erger nog, ik zag die bui richting Leszno trekken waar m'n vliegtuig nog buiten stond. Gelukkig belde Huib na

een minuut of 20 op dat het vliegtuig veilig in de hangaar stond. Eind goed al goed alleen niet voor herhaling vatbaar, het is maar een spelletje maar als ik er aan terugdenk is dat nog kippenvel.

26 Juni Zondag, Leszno

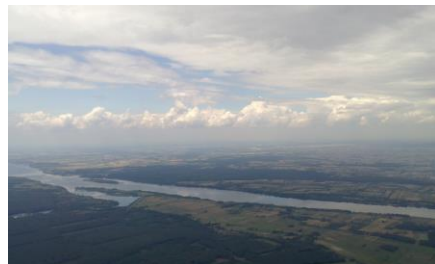
Het weer beloofd weinig goeds, het Belgen team DX, die ook op Leszno staan proberen het nog, maar helaas. 's Middags een goeie lunch in het centrum en 's avonds voetbal kijken met de Belgen, bij iedere goal moeten wij verplicht de wave meedoen wel met het resultaat dat we bij ieder Goal (4) een biertje dronken en ik de volgende ochtend naar de paracetamol greep.

27 Juni Maandag. Leszno

Het weer op Leszno is nog steeds puinhoop. We zitten onder een zogenaamd slepend front, daarom besloten de Leszno hotelbedden achter ons te laten en te verplaatsen naar Ostrow. Dit blijkt het kruispunt te zijn van teams die doormoeten en teams die al op de terugweg zijn. Wel een gezellige avond, met team ZCR eten in Ostrow iets mindere kwaliteit maar het bier des te lekkerder. Uiteindelijk zijn wij het enige team (TX) dat besluit door te gaan, we worden beloond met een paar dagen beter zweefvliegweer. Ostrow was een kruispunt voor T2, PS, ZCR, K9, TX, DL e.a.

28 Juni Dinsdag, Ostrow > Plock > Radom

Huib krijgt contact met een Rus ? waar we werkelijk geen woord van verstaan en ik sluit niet uit dat deze man ex KGB is, hij lijkt verdacht veel op de tegenspeler van Tom Hanks uit de film "Bridge of Speis" . Verder met vliegen, wij besluiten om niet af te haken zoals een aantal andere teams, Contactlenzen in, kist monteren starten en vliegen achter het front aan waar we al een paar dagen onder zitten. Uiteindelijk kom ik in Plock terecht waar ik weer onder het oude front zit ik besluit te landen omdat de vooruitzichten echt puin zijn. Kist in de hangaar gezet en van een local een kopje koffie gehad.

Terwijl ik die koffie zit te drinken knapt het weer dermate op dat ik besluit om te onderzoeken of ik nog kan starten. Kost een paar centen maar het kan.

Weer ingestapt en met wat hulp-motoren onderweg er nog 90 km bij kunnen scoren. Niet veel maar alles helpt om ons van de laatste plaats af te krijgen. Uiteindelijk in Radom geland. Waar we 's avonds in de stad met lokale muziek op de achtergrond heerlijk buiten op het terras hebben gegeten.

29 Juni Woensdag, Radom > Rudniki

Dit gaat de beste dag van de trip worden mooi weer cumuls op 2000 m, voldoende om Huib het derde en verste keerpunt Krosno te laten ronden, zo'n 65 Km van de Oekraïense grens met een landing op Rubiniki, net boven Czestochowa. Huib liet me via WhatsApp wel even schrikken met een dreigende buitenlanding ergens waar niet gestart kon worden.

's Avonds een goulash met patat op het vliegveld en de slaapgelegenheid van het veld gebruikt, net iets makkelijker dan het 3-sec tentje. Dit vliegveld werd 's avonds

gebruik door "special forces" van Polen die daar nachtsprongen aan het oefenen waren, zag er heel spectaculair en spannend uit. Ik kwam er wel achter dat ik m'n reserve lenzen op Ostrow had laten liggen.

30 Juni Donderdag, Rudnike > Opolo Polski

Weer bloedheet en er wordt een front met CB's voorspeld daarom vlot gemonteerd en aan een local gevraagd waar de kisten meestal staan op dat grote veld. Hij wijst een plek aan waarbij wij als enige om 10.15 klaar staan. Net daarvoor is er een leskist vanaf een ander punt opgesleept. Als de sleepkist landt steken wij onze hand op dat voldoende is voor de sleepvliegster om te begrijpen dat ik ook omhoog wil. Zonder een woord te wisselen brengt ze me keurig naar 500 m en maak ik, de laatste vlucht van de EG

Na zo'n 200 km tegen een megafrent aangevlogen daarom iets terug om voor de bui te landen op Opolo Polska. Kist inpakken en samen met

Huib besloten door het front heen te rijden om de andere dag meer mogelijkheden te hebben. Na een stevige rit uiteindelijk onder Berlijn in een voor Nederlanders bekend hotel terecht gekomen waar ze appelmoes met rode kers erop serveren, maar wel klasse. Onderweg Hugo van de T12 gebeld, want in de lucht gehoord dat hij ook tegen het front aanliep en moest landen op Ostrow waar mijn reserve lenzen nog lagen, gevraagd of hij voor mij op zoek wilde gaan.

1 Juli Vrijdag, Berlijn > Terlet

Veel meer dan een hopje van 100 km zit er ook vandaag niet meer in. Huib had als alternatief idee om de Brandenburger Tor (met kist) te bezoeken, op weg daar naartoe ook Tempelhof per ongeluk op de foto kunnen zetten. De historie droop ervan af. Vervolgens de kortste weg naar huis onderweg belde Hugo dat m'n lenzen terecht waren. Werelds. Uiteindelijk aangekomen op Terlet alles uitgepakt en verdeeld en deze geweldige trip met een bezoek aan de Chinees afgesloten.

Het einddoel hebben we niet gehaald maar de zweefvliegreis van ruim 1500 km was geweldig en blijft ook voor de volgende keer op onze agenda staan

Harry en Huib Juni 2016